

พระมหากรุณาธิคุณของในหลวงต่อปวงพสกนิกรบ้านฉัน

บ้านเกิดของข้าพเจ้า คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งชื่อของจังหวัดนี้มีความหมายว่า “นครอันสง่าแห่งพระราชผู้ทรงธรรม” มาจากพระนามของพระเจ้าศรีธรรมโศกราชซึ่งเป็น กษัตริย์ผู้ครองนครในอดีต จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มักจะได้รับอิทธิพลของลมมรสุมและร่องความกดอากาศต่ำที่พัดผ่านประเทศไทย ตอนล่าง จึงทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติอยู่ทุกปี ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งนั้นเหมือนฝันร้าย ในยามตื่นของชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช หนึ่งในความฝันที่เลวร้ายและไม่มีวันลืมของทุกคนที่นี่ คือเหตุการณ์มหาอุทกภัยที่เกิดขึ้น ณ แหลมหันตภัยพายุระหว่างคืนวันที่ ๒๕-๒๖ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๐๕ ซึ่งได้สร้างความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินให้กับชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชอย่างใหญ่หลวง ท่ามกลางความมืดมิดที่ปกคลุมไปทั่วแผ่นดินนครศรีธรรมราช ยังมีแสง ๆ หนึ่งซึ่งสาดส่องเข้ามา เป็นคั้งดวงประทีปที่ให้แสงสว่างกลางความมืดและให้ความอบอุ่นในยามที่จิตใจไร้ที่พึ่งพิง คือ พระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ หรือ ในหลวงของปวงชนชาวไทย

วาทภัยครั้งร้ายแรงที่เกิดขึ้นที่แหลมหันตภัยพายุมีเหตุมาจากพายุโซนร้อนแฮเรียตที่พัดเข้า โจมตีจังหวัดนครศรีธรรมราชโดยตรงแล้วจึงเข้าโจมตีจังหวัดอื่น ๆ ของภาคใต้ สร้างความเสียหาย ครอบคลุมพื้นที่กว่า ๑๒ จังหวัด จังหวัดที่ได้รับความเสียหายมากที่สุด คือ นครศรีธรรมราช ราษฎรเสียชีวิต สูญหาย ได้รับบาดเจ็บ และไร้ที่อยู่อาศัยอย่างที่ไม่มิผู้ใดตั้งตัวทันเป็นจำนวนมาก การคมนาคมถูกตัดขาด พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงห่วงใยราษฎรผู้ประสบภัยในครั้งนี้ ได้ทรงดำเนินการช่วยเหลือทันที โดยโปรดเกล้าฯ ให้คณะเจ้าหน้าที่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ พร้อมกับกรมประชาสัมพันธ์ออกเดินทางไปให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ในการนี้สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ องค์สภานาเยกา สภาภาชาดไทย ได้มีพระราชเสาวนีย์ให้สภาภาชาด จัดแพทย์ พยาบาล และเครื่องเวชภัณฑ์ไปร่วมบรรเทาทุกข์ด้วย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ยังโปรดเกล้าฯ ให้สถานีวิทยุ อ.ส.พระราชวังดุสิตประกาศโฆษณาเชิญชวนผู้มีจิตศรัทธา บริจาค ทรัพย์สินช่วยเหลือผู้ประสบวาทภัย มีผู้โดยเสด็จพระราชกุศลร่วมบริจาคทรัพย์สินและสิ่งของ ความ ช่วยเหลือต่าง ๆ ได้หลั่งไหลเข้ามา พระองค์ทรงมีพระราชกระแสรับสั่งต่อนหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่า พระองค์มีความห่วงใยในประชาชนชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นอย่างยิ่ง ความว่า

“...ในการช่วยเหลือ นั้น มีความสำคัญเกี่ยวข้องกันอยู่ ๓ ฝ่าย คือฝ่ายผู้บริจาคด้วยเมตตา จิต ฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายผู้รับบริจาคหรือผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนาของผู้บริจาคฝ่ายหนึ่ง กับอีก ฝ่ายหนึ่งได้แก่ผู้ได้รับประโยชน์ปลายทางตามเจตนาของผู้บริจาค คือ พี่น้องชาวไทยผู้ประสบภัย สำหรับฝ่ายที่สองซึ่งเป็นผู้รับดำเนินการ คือ กรมประชาสัมพันธ์ ที่นำของไปแจกจ่ายนั้น นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากและก็เป็นฝ่ายประสานระหว่างผู้มีจิตศรัทธาบริจาคกับฝ่ายประชาชนผู้รับ บริจาค จึงจะต้องกระทำทุกอย่างด้วยความรอบคอบ และให้ประสานงานกันให้ดีให้ได้ผลไปสู่ จุดหมายดังเดิยวกัน คือให้เงินและสิ่งของที่ได้รับบริจาคนี้ไปสู่พี่น้องชาวไทยผู้รับทุกข์ปลายทาง

ให้ครบถ้วนเรียบร้อยสมตามกุศลเจตนาที่ทุกฝ่ายได้มีแก่พี่น้องผู้ได้รับทุกข์ ซึ่งขึ้นอยู่กับทุกฝ่ายที่จะบำเพ็ญหน้าที่ของตนให้สมกับที่ได้แสดงความสามัคคีร่วมจิตร่วมใจกันเพื่อช่วยปลดเปลื้องทุกข์แก่ผู้ร่วมชาติ ซึ่งประสบเคราะห์กรรมครั้งนี้...”

หลังจากการเยียวยาในชั้นเบื้องต้นแล้ว พระองค์ยังทรงตระหนักถึงผลกระทบในระยะยาวจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นซึ่งนอกจากจะสร้างความสูญเสียทางทรัพย์สินแล้ว ความสูญเสียที่ร้ายแรงและสำคัญกว่า คือการสูญเสียชีวิตของบุคคลอันเป็นที่รักในครอบครัว พระองค์ทรงเล็งเห็นว่าเด็ก ๆ จากครอบครัวซึ่งบิดามารดาและญาติพี่น้องได้เสียชีวิตไปนั้นจะถูกทอดทิ้ง ขาดผู้ให้ความอุปการะเลี้ยงดู กลายเป็นเด็กอนาถาไร้ที่พึ่งพิง ด้วยน้ำพระราชหฤทัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระองค์ได้มีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินโดยเสด็จพระราชกุศล ให้กรมประชาสงเคราะห์สร้างสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าอนาถา “บ้านศรีธรรมราช” ซึ่งกรมประชาสงเคราะห์ได้เปิดรับเด็กกำพร้าอนาถาเนื่องจากวาทภัยที่แหลมตะตุมพุก และทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้งมูลนิธิ “ราชประชานุเคราะห์” โดยโปรดเกล้าฯ ให้อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญได้แก่ การให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กกำพร้าอนาถา ซึ่งครอบครัวประสบวาทภัยในปี ๒๕๐๕ และให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ซึ่งการก่อตั้งมูลนิธिरาชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์นี้เองที่ทำให้มีการสร้างโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ขึ้นหลายแห่ง ทำให้นักเรียนที่ยากไร้และขาดทุนทรัพย์ได้มีโอกาสทางการศึกษาเช่นเดียวกับนักเรียนคนอื่น ๆ ข้าพเจ้าเกิดข้อสังเกตประการหนึ่งว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีกระบวนการคิดการจัดการบริหารเงินอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ในระยะยาว หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า สิ่งที่พระองค์ทรงทำนั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ทรงพระราชทานให้แก่ปวงชนชาวไทย มิใช่แค่เป็นการบอกให้คนไทยนำไปปฏิบัติเท่านั้นแต่พระองค์ยังทรงทำให้ดูเป็นตัวอย่างมาโดยตลอด นับเป็นแบบอย่างที่ดีที่คนไทยทุกคนควรน้อมนำไปปฏิบัติ โดยเฉพาะในสถานะที่เศรษฐกิจไม่มั่นคงเช่นนี้เราควรใช้ชีวิตอย่างผู้มีสติและระมัดระวังที่สุดเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมาในอนาคต

แม้หาวาทภัยจะผ่านมานานเป็นเวลาถึง ๕๐ ปีมาแล้ว แต่โครงการต่างๆในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ยังคงได้รับการสืบสานพระราชปณิธานอย่างต่อเนื่องและปราศจากการเลือกปฏิบัติ ด้วยพระมหากรุณาธิคุณและพระปรีชาสามารถของพระองค์ที่ทรงมองการณ์ไกลถึงโอกาสทางการศึกษาและการเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตของเด็กยากไร้ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่าสิ่งที่พระองค์พระราชทานให้นั้นมิใช่แค่เพียงทุนสนับสนุน แต่พระองค์ได้พระราชทานสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าทรัพย์สินเงินทองใดในโลก นั่นคือ การให้การศึกษา ซึ่งจะทำให้พวกเขาเหล่านั้นมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มิใช่แค่สามารถหาเลี้ยงชีพตนเองได้ แต่ยังจะทำให้พวกเขามีภูมิคุ้มกันที่ดีในการใช้ชีวิตท่ามกลางกระแสสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และสามารถที่จะเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติได้ใน

อนาคต ข้าพเจ้าจึงตระหนักว่าตนและผู้ที่อยู่ในวัยเรียนที่ครอบครัวยังมีฐานะทางเศรษฐกิจเพียงพอต่อการสนับสนุนทางการเรียนการศึกษานั้นก็ควรจะใช้โอกาสที่ตนมีให้คุ้มค่าที่สุด นอกจากนี้แล้วเรายังควรให้ความช่วยเหลือและเห็นใจผู้ที่ด้อยโอกาส ไม่แสดงท่าทีรังเกียจหรือผลัดไถ่ ซึ่งจะทำให้เกิดผลเสียต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นจังหวัดหนึ่ง จึงเป็นจังหวัดที่ค่อนข้างมีความหลากหลายทางทางสภาพชีวิตและมุมมองในด้านต่าง ๆ หากเราไม่รู้จักการให้โอกาส การยอมรับผู้อื่นและการมอบความเมตตาแก่กันแล้ว ก็เป็นการยากที่จะอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ความสุขที่จะเกิดขึ้นภายในประเทศนั้นก็ย่อมที่จะไม่สามารถมีได้เช่นกัน

แม้ข้าพเจ้าจะไม่ได้เป็นผู้ประสบวาทภัยในครั้งนั้นด้วยตนเอง แต่ก็มีความซาบซึ้งและยังคงสำนึกในพระมหากรุณาที่ คุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อยู่เสมอ ข้าพเจ้าเองเป็นลูกหลานของชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ครั้งหนึ่งญาติพี่น้องของข้าพเจ้าเคยได้รับผลกระทบจากเหตุภัยพิบัติและได้รับพระราชทานความช่วยเหลือ ข้าพเจ้าจึงตระหนักอยู่เสมอว่าตนนั้นโชคดีเพียงใดที่ได้เกิดได้ร่วมพระบรมโพธิสมภารของพระองค์ พระมหาษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่แบกเอาแผ่นดินและความทุกข์ยากของประชาชนเอาไว้บนบ่าของพระองค์ ด้วยความยาวของหน้ากระดานที่มีเพียงจำกัดนี้เป็นไปไม่ได้เลยที่จะพรรณนาถึงพระมหากรุณาธิคุณ ที่พระองค์มีต่อชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชและปวงชนชาวไทยได้ทั้งหมด ยังมีโครงการในพระราชดำริอีกหลายโครงการที่พระองค์พระราชทานให้ชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ในโครงการพระราชดำริ ได้พัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชน ๓ อำเภอในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ซึ่งได้ชื่อว่าเคยเป็นแหล่งอุทกภัยน้ำที่สำคัญของภาคใต้ แต่กลับเป็นพื้นที่ที่ราษฎรยากจนที่สุดในประเทศ มีสาเหตุมาจากความเสื่อมโทรมและการขาดการบริหารจัดการพื้นที่ทำกินอย่างถูกวิธี มีการบุกรุกทำลายแหล่ง ดินน้ำลำธาร ก่อให้เกิดน้ำท่วมในฤดูฝนและขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง มีปัญหาน้ำเค็มรุกตัว ส่งผลกระทบต่อการทำนา ปัญหาการเลี้ยงกุ้งกุลาดำปล่อยน้ำเสียลงในแหล่งน้ำธรรมชาติ และการทำลายป่าชายเลน ทำให้เกิดความขัดแย้งของราษฎรในพื้นที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงห่วงใยปัญหาของราษฎร จึงมีพระราชดำริให้กรมชลประทานดำเนินการแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนจากอุทกภัยในพื้นที่เพาะปลูกบริเวณลุ่มน้ำปากพนังโดยเร่งด่วน และได้มีพระราชดำริ ในการแก้ไขปัญหาคโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง นอกจากการแก้ไขปัญหาลุ่มน้ำแล้วยังมีโครงการพัฒนาพื้นที่บ้านเนินธัมมัง อำเภอเชียรใหญ่ หนึ่งในโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่มีพระประสงค์ให้ราษฎรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยมีการจัดตั้งศูนย์ศิลปาชีพบ้านเนินธัมมัง มีการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ที่สร้างอาชีพและรายได้ให้กับครอบครัว

ภาพที่พระองค์ทรงงานหนักกว่า ๖๐ ปีที่ทรงครองราชย์ เป็นภาพที่ชัดเจนในหัวใจของคนไทยทุกคน ข้าพเจ้าจึงไม่ประหลาดใจเลยที่ทุกที่ที่พระองค์เสด็จพระราชดำเนินจะมีพสกนิกร

พร้อมใจกันมาเฝ้ารับเสด็จด้วยใบหน้าอันยิ้มแย้มและหัวใจที่เปี่ยมด้วยความสุข เพราะทุกทีที่พระองค์เสด็จไปลี้ว้นแต่เคยได้รับน้ำพระราชหฤทัยจากพระองค์ ดุจสายฝนอันนำฟ้ามาพรมโลกจากแผ่นดินที่แตกกระแหงจึงกลับมาเป็นเป็นแผ่นดินที่มีชีวิตอีกครั้ง

คำกล่าวที่ว่า “ไม่มีพื้นที่ตารางนิ้วใดของแผ่นดินไทยที่ในหลวงไม่เคยเสด็จไปถึง” เป็นคำกล่าวที่เป็นจริง ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าทุกตารางนิ้วของแผ่นดินนี้ล้วนเคยได้รับพระราชทานความช่วยเหลือจากพระองค์ แม้จะเป็นเวลานานมากแล้วที่พระองค์ไม่ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมเยียนพสกนิกรชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่ชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชทุกคนยังคงตระหนักและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์เสมอมา ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชคนหนึ่ง จะขอน้อมนำเอาคำสอนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มาปฏิบัติเผยแพร่ต่อให้กับคนรอบข้างและช่วยพัฒนาจังหวัดของข้าพเจ้าเท่าที่สามารถทำได้ เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสที่พระองค์ทรงครองราชย์กว่า ๖๐ ปี ให้แผ่นดินนี้เป็นแผ่นดินอันสง่าแห่งพระราชานุวัตรธรรมสืบไป

นางสาววรรณธิดา รักษาทิพย์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช